

FÜGGETLEN HAJDUSÁG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ES SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:

egész évre 12 kor., félvára 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 30 fillér.

Felelős szerkesztő: **BOR JÁNOS.**

Kiadótulajdonos: **BORBÉLY SAMU.**

Megjelenik hetenként egyszer, vasárnap reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. Vasut-utca 306.

Dolgozzunk!

Dolgozzunk, hogy helyreépíthessük az iszonyú veszteségeket, dolgozzunk, hogy ne kelljen folyvást gondolni nagy szerencsétlenségünkre!

Nagy, — óriási a szerencsétlenség, de mégis, még mindig bizunk sorsunk jóra fordulásában.

Zola „La débacle“ („Az összeomlás“) című regényében elmondja Franciaország hanyatlásának történetét III. Napoleon bukása előtt és után. Ez a rettenetes megroppanás azonban nem törhette meg Franciaország hevesen lüktető életét. Ernyedetlenül, serényen folytatta munkáját a francia nép és a következő évtizedekben ismét felvirágoztatta gazdaságát, hatalmas és gazdag állammá lett, úgy hogy most ellenségeink sorában tekintélyes szerepet tölt be.

Ha ezen a példán okulva izomfeszítéséig fokozott munkát fejtünk ki, akkor nem kell jövőnkért aggódnunk. A nagy veszteségek éskárok árán megszereztük függetlenségünket, önállóságunkat és szabadságot szabadságunkat, melyre Magyarország négyszáz esztendő óta vár és amely nagyobb és tökéletesebb még annál is, amiért apáink negyven nyolcban fegyvert ragadtak. Korlátlan gazdái lettünk a magunk portájának.

Egyelőre még túrnunk kell ellenségeink nyomását. Keserves eredménye ez annak a hallatlan vérontásnak, melyet a hatalom lelketlen bitorlói gazcéljaik elérése végett rendeztek és reánk erőszakoltak. A magyarok ebből a háborúból alig nyérhettek valamit. Hogy érdekcsoportunk elvesztette, tán még jobb. Ez siettetett a purjás, redves, szuette monarchia szétmállását, a kamarilla-szokott intrikáival nem védekezhett tovább a tómboró orkán ellen. A boldogtalan emlékeztető monarchia ellen minden zerge-zugában kitört az addigi csalafintaságokkal elfolytott elégtelenség. Az apró csellogások, egyik néptörzsnek a másik ellen való kijáratása, felbujtása, a „gammonarchie“ vité-

zeinek hencegő okvetlenkedései és az évtizedeken át sikerrel alkalmazott alattomos mesterkedések, melyeket az utolsó pillanatig sem akartak abbahagyni, — mind, mind gyenge volt ahhoz, a pusztítás véres orgiái között született népszabadságot eltiporhassák.

Szabadságot küzdött ki magának a magyar nép is! Mélyen elszomorító viszonyok közt született a magyar-szabadság, melynek áldásait most még nem is élvezhetjük, előbb még nagy munka vár reánk. De vigaszunk, hogy ennek a keserves munkának gyümölcsei osztatlanul a mieink lesznek, vigaszunk, hogy a magyar népszívós munkaereje meg fog birkózni a nagy kötelességekkel és nem fog elmaradni a derek magyar nép rég megérdemelt jutalma.

Dolgozzunk hát! Csak munka árán juthatunk a jutalomhoz, dolgozzunk, hogy boldogulhassunk, hogy kiheverhessük a bajokat, miket oktalan érdekeinkkel, nép akarattal nem törődő vezetők zuditottak reánk.

Az új Magyarország és külpolitikai események.

Lassan kezd kibontakozni az általános rémséges zürzavaraiból és bonyodalmaiból az új köztársasági Magyarország. Még hetek, hónapok kellenek ahhoz, hogy országunkban a kedélyek lecsillapodjanak, a mozgalom és a törvényes rend helyreálljon, de erős a remény, hogy ez nagyobb zökkenés nélkül megtörténik. Az új népkormány ugyanis teljes erejét, minden hatalmát, arra használja fel, hogy az ország belső nyugalomát helyreállítsa, a nép kívánságát teljesítse. Mindjárt megalkulása első perceiben fegyverszünetet eszközölt ki az olasz és a balkán fronton. A fegyverszünet feltételei rendkívül súlyosak az országra, de egy veszített háború után nem lehetett biztató reménység ahhoz, hogy kedvezőbb feltételekhez jussunk. Örök szégyene marad azonban a régi közös hadseregbeli gyűlöletes osztrák szellemnek, hogy Magyarország új közjogi helyzetét nem respektálta, a fegyverszünet megkötését napokkal késleltette és minden módon megakadályozni akarta. Ez az intézmény reménytelen helyzetében és végpusztulás a biztos tudatában is rugda-

lózni akart, amikor pedig a hurok nyakában lógott. Ez által újból sok szegény magyar katonának ásta meg a sírját vagy juttatta szomorú hadifogságba.

November elseje óta Magyarország semleges állam. Mackensen német tábornagy átvonuló német csapatai ez okból és a kötött fegyverszüneti szerződés feltételeiből kifolyólag fegyver nélkül hagyhatják el országunkat. Egyébként a Német birodalom jelenben szokatlan módon keresi a magyarság barátságát.

A délnyugati fronton október 24-én megkezdődött olasz offenzíva alkalmával csapataink — mint utólag kitudódott, nagyobb részben lerakták a fegyvert. Az olaszok ezeket a csapatokat is fogságba ejtette. Ily módon 300.000 hadifogoly és 4000 ágyu került kezükre. Ezt a veszedelemet és az utána következő rombolást teljesen meg lehetett volna akadályozni egy idejekorán való becsületos békével.

A szerb fronton Belgrádot csapataink kiűritették. Ma már ott francia csapatok vannak. Gróf Károlyi Mihály miniszterelnök csütörtökön Belgrádba s onnan Szalonikiba utazott Franchez d'Esperay francia fővezérhez, hogy vele a fegyverszüneti feltételeinek keresztülviteléről tárgyaljon. A tanácskozás azóta valószínűleg megtörtént. Érdekes, hogy a szerb katonák, amikor a Dunáig és Száváig elértek, állítólag fegyvereiket eldobták és mindnyájan hazamentek, hogy évek óta nem látott szülőföldjüket megtekint-hessék.

Németország szinte fegyverszüneti tárgyalásokat indított az ententevel. A német megbízottak elutaztak a napokban a frontra. Az entente rendkívül súlyos feltételeket akart szabni a németekre, mint akiket a háború főokozóinak tart. Ezek a feltételek végleg elvonnák Németországnak a kedvét egy újabb háborútól.

A bajor köztársaság északi Tirolt és Salzburgot megszállotta. Ugy látszik, hogy biztosítani akarja magát vagy az osztrákokat bizonyos meglepetésektől. Az sem lehetetlen, hogy az osztrák császárság eme szakadékat magához kívánna csatolni.

A német császárt lemondásra szólította fel a német kormány, II. Vilmos azonban kijelentette, hogy szándékai tiszták voltak és nem mond le, mert lemondás esetén a Németbirodalom az anarchia lesz a győztes, nem az ellenség. Kielben a Németbirodalomban hadi kikötőjében a tengereszek tényleg nagyszabású lázadást szítottak, kiköltötték a köztársaságot is, de aztán lecsendesítették a lázadást, amelyhez Hamburg, Lübeck kikötő városok munkássága is csatlakozott.

A magyar kormány az általános, egyenlő, titkos választójog behozatalára törvényjavaslatot ad be a képviselőházhoz. A javaslat szerint a nőknek is lesz szavazati joguk, ha írni, olvasni tudnak. A képviselőház pár hét múlva ülést tart. Az Apponyi párt és a 48-as alkotmánypárt feloszlottak, a Bizony-párt pedig belépett a Károlyi-pártba.

Külföldi, főleg francia, angol és amerikai lapok jelentései szerint egy hét múlva az egész világon fegyverszünet lesz.

A béke és a mezőgazdaság.

A béke kötési szerződés teljesen új helyzeteket teremt nemcsak politikai, de gazdasági téren is. A valószínűség mégis az, hogy a békekötést követően inkább szabad kereskedelmi irányzat fog érvényesülni főleg az európai kontinensen, mert hisz az újonnan keletkező államok valamennyije, talán az egy cseh-szláv államtól eltekintve, mezőgazdasági kiviteli állam lesz, amelynek a szabad kereskedelmi irányzat határozott előnyökkel jelentene de másrésztől Európa nyugati kontinentális államai is kénytelenek lesznek ebben az irányban evezni, mert a munkásosztály érdekelnek a politikai hatalomban való ténnyelérése a szabad kereskedelmi irányzatnak fog kedvezni.

Az élelmiszerek után óriási kereslet lesz. Azoknak az ára hosszú ideig messze felette marad a háború előtti áraknak, mi sem természetesebb, hogy ez a körülmény a mezőgazdasági termelésre serkentőleg fog hatni. A mezőgazdaság ma tökéletlenségben szenved. Befektetésre volna pénze, a kérdés azonban csak az, hogy a mal pénznek a háború után mi lesz az értéke, mi lesz a vásárló ereje és mily terheket ró még ránk a háború. A tőkén kívül azonban a mezőgazdaság sok más egyebet is igényel ahhoz, hogy a termelést erősen tudja folytatni. Elsősorban munkaerőt. Nem csak az a baj a munkaerőnél, hogy hiányzik. Ezt a munkaerőt a háború után minden más foglalkozás igényelni fogja. Elsősorban az építőipar, másodsorban a vasut, harmadsorban az utéplés, negyedsorban a bányászati üzemek és az összes ipar vállalatok, amelyeknek munkaereje a háború folyamán megcsökkent. Honnan merítsenek ezek, ha nem az őforrásból, a falunépből. A falusi munkásköz ebből folyólag hihetetlen arányokban fog megcsökkenni. Csökkenni fog azonban nemcsak a munkásköz mennyisége, hanem a szolgáltatott munka minősége is. Nagy pénzért igen rossz munkateljesítést kap a gazda és az az, ami a többtermelésre való igyekvést jóformán illuzórássá teszi, mert belterjes üzemet megfelelő képzettségű munkaerő nélkül elképzelni sem lehet.

A gépek alkalmazása a mezőgazdaságban minden esetre tért fog hódítani, de ehhez is idő kell, míg a gyárak a szükséges gépeket elő tudják állítani, másrészt az emberi munkát a mezőgazdaságban nagyon jelentékenyen redukálni csak úgy lehetséges ha a belterjeségről lemondunk és teljesen külterjes gazdálkodásra térünk át. Ebben a helyzetben csak egy a vigasztaló, hogy a mezőgazdasági téren velünk versenyző államokban a helyzet

ugyanaz, sőt ha lehet, még rosszabb mint például Oroszországban, Ukrajnában, ahol hogy mennyi munkásköz pusztult el a háborúban és a háborút követő zűrzavarban, talán sohasem fogjuk megtudni, de azt mindenesetre tudjuk, hogy a háború előtt belterjességgel kezelt üzemek mind elpusztultak és elpusztultak a vasutak is olymértékben, hogy Oroszország hosszú ideig fog azon súlyos feladat előtt állni, hogy miképp fedezze saját mezőgazdasági termelésével az ország szükségletét.

Állatállományunk pótlása sokkal könnyebb feladat. Amint a központok és a rekvirálás megszűnik, a gazda megteremtje szalás és abrakakarmánnyal saját állatait táplálhatja, állatállományunk rövidesen eléri a háború előtti számot annál is inkább, mert az állattenyésztés a mezőgazdaságunk egyik legjövődelmesebb ága marad, mert élőállat kivitelünk, vagy ami még helyesebb friss hus és húsból kivitele elé nem fognak nehézségek gőrdülni, mint a múltban.

Mindaz a perspektiva természetesen csak úgy áll meg, ha Magyarország történelmi határai változatlanul fennmaradnak. Ha az ország legtermékenyebb részei, Bácsbódog és a Tiszántul nagyrésze Erdellyel együtt valamint az ország északkeleti része a törzstől elszakíthatnak, akkor a mi mezőgazdasági termelésünknek a a külföldre való utaltsága nagyon alá fog szállni. A lehetetlen, nem várt helyzetben is a magyar mezőgazdaság meg fogja tenni kötelességét.

Hajduszoboszló a Nemzeti Tanács mellett.

A városi képviselőtestület nov. 3-én nagyfontosságú képviselőtestületi gyűlést tartott dr. Fekete László polgármester elnöke alatt. A közgyűlésen nagy számmal jelentek meg a képviselők. Meglátották, hogy a nagy idők eseményei teljesen áthátolták a közgyűlés tagjait. Napirend előtt a közgyűlés lelkes örömmel hajította meg az elismerés hála zászlaját sokat szenvedett hazatérő hős katonáink előtt és lelke mélyéből üdvözli mindannyijukat otthonokba érkezésekor. Ezután Csiba Márton főjegyző felolvasta a Nemzeti Tanács sürgönyét a kormányhatalom átvételéről az állandó választmány és városi tanács javaslatával.

A közgyűlés átérzve, hogy a nemzet új korszak elé lépett egy szívvel lélekkel kimondotta, hogy csatlakozik a Nemzeti Tanácshoz, az annak kebeléből alakult kormányra hűségét teljesíti, a közrendet, a vagyon és személy biztonságot polgárőrség és nemzetőrség szervezésével biztosítja, felszólítja a tehetősebb, vagyonosabb polgárságot, hogy hazatérő katonáink élelmezését önkéntes gabona és pénz adományokkal segítsék elő. Erre a felhívás polgármester által a legsürgősebben kiadandó. A polgár, illetve nemzetőrség szervezéséve. és főparancsnokságával Körner Géza r. kapitány bízott meg.

Ezután a hazatérő katonák élelmezésének rendkívüli fontosságú kérdésével foglalkozott a közgyűlés. Bor János közlelmezési igazgató jelentést tett a város

ellátatlan lakosságának ez időszert rendkezésre álló gabonakészleteiről. Városi tanács és állandó választmány javaslata alapján hosszabb vita a többiek felzólalása után, közgyűlés egyhangulag kimondotta, hogy a városból semminemű gabonát, kivéve a tisztán vetési célra már eddig kiutalt gabonát, nem enged ki. A beszállítandó buza, árpa és tengeri feleslegek és kirótt mennyiségűk hazatérő katonáink élelmezésére visszatartandók. Különösen ajánlja közgyűlés a lakosságnak, hogy a buza-hiányra való tekintettel tengeri őrléssel pótolja a fejadagját. Azon malmoknak is megengedtetik a tengeri darálás, amelyek csirátlanítóval felszerelve nincsenek. Haditermény bizományosa értesítettik a határozatról azzal, hogy az ellátatlanok közszükségletéből még mindig hiányzó 6 vagon búzát rendőrség és katonaság segítségével szedje be és a közraktárban helyezze el.

Kimondotta a közgyűlés, hogy a hajduszoboszlói gőzmalomok gabonavámja a katonaság és ellátatlan lakosság élelmezésére visszatartandó.

Határozatba ment, hogy a Sertésforgalmi iroda által lekötött sertések a helyi közszükséglet pótlására fordítandók. Hajduszoboszlóról egyelőre sem sovány sem kövér sertés ki nem szállítható. Nem vihető ki a városból semmi olyan élelmi cikk, amelyik romlásnak nincs kitéve.

Közlelmezési igazgató utasított, hogy a hazatérő katonaság részére maximális áron földi is szerezen kövér, vagy félhízott sertéseket és azokból a városi tanács rendelkezése alapján megfelelő mennyiséget bocsásson a katonaság között leendő szétosztás céljaira, lehetőleg figyelembe veendő azonban a helybeli ellátatlan lakosság zsrükséglete is. A rekquirálás a háziszükségletre hízalt sertésekre nem terjedhet ki. A rekquirálásnál polgári és katonai személyek csak együttesen működhetnek.

A közlelmezési ügyekkel kapcsolatos vitánál dr. László Endre azon nézetnek adott kifejezést, hogy elérkezett a tettek ideje, figyelmezteti a polgármestert és tanácsot, hogy visszatérő hőseink élelmezését kezdőbe vegyék. Szabó Sándor, Gönzö Antal, Borbély Gábor, Körner Béla és mások felszólalásai után kimondott, hogy a városi hatóság a harctérről és katonai szolgálatból visszatérő hősök élelmezésére minden lehető lépést tegyen. E célra a közlelmezési hivatal részére újabb 200,000 korgna folyószámla kölcsönt szavazott meg.

Závory Béla városi mérnök lemondását mély sajnálattal vette tudomásul a közgyűlés. 15 évi hűséges szolgálatáért elismerését köszönetét fejezte ki, az állására a pályázatot meghirdette.

Az ülés délután félkettőkor végződött.

Választójogot kapnak a nők is.

Nekik is lesz tehát beleszólásuk az ország ügyeibe. Mindenki, aki a most életbelépő reformoktól a nemzeti élet megújítását várja, csak örülhet ezen. Eleget küzdöttek, szenvedtek a nők velünk ebben a rettenetes háborúban, hogy egyenjogúakká tegyük őket a férfiakkal.

De amikor megadiák nekik a dere-

kasan kiküzdött jogokat, társadalmunkat akként kell újraszervezni, hogy a nők jogokkal élni kénytelenek ne legyenek. A választójog gyakorlása természetesen nem tartozik ama szabadságok közé, melyeknek élvezetét kívánatosnak nem tartjuk. Lesznek, sőt vannak is már régen a nőknek olyan egyforma jogaik a férfiakéival, amiket minél kevesebbet kellene igénybe venniük.

Nézzük csak meg a munkás- vagyis a proletárcsalád életét, aminő ez már a háboru előtt volt s aminőnek nem kellene lenni a békében, melyet most kapunk.

A termelési viszonyok, a nagytőke centripetális törekvése, a gépek tökéletesedése kiforgatták a gyári munkás családi életét eredeti jellegéből. A gyári munkásnak nincsen családi élete, ez kuforrása az elégedetlenségnek és az alkoholizmusnak. Tízezer gyári munkás közül alig egynek van kilátása arra, hogy valaha önálló lesz. Hisz képessége sincsen hozzá, mert a legtöbb munkás észtlő egyforma teendője a gép kiszolgálásában áll. Bérence marad a munkás élete végéig a nagytőkének, melynek nincsenek érzélgős gyengeségek, mely díjat meghatározta s a munkadíj — békében — oly alacsony fokra szállott, hogy a férfi nem képes egyedül családját fenntartani. Pedig ettől függ család erkölcsi és anyagi létjoga.

A közgazdasági viszonyok kiragadták a nőt a kis házikó falaiból és gyárba küldték, hogy ő is keressen anélkül, hogy férjén nagyobb mértékben segíthetne, mert az olcsóbb nőmunka a gyári ipar számos ágában lenyomta a férfimunka árát, sőt a férfit egész iparágakból kiszorította. A közgazdasági viszonyok, sajnos, még a gyermeket is a gyárba kergették, ezek a női munkával versenyre keltek és annak árát lenyomták. Amellett a gépek tökéletesedése számtalan munkáskezet feleslegessé tett; így fejlődött a munkások tartalékhadja, mely bármely áron kész volt munkát vállalni.

A gyárban dolgozó munkásnő nem háziasszony: nem főz, nem varr, nem anya. A gyárból hazaszalad, hogy a szerencsétlen porontyait élelemmel lássa el; alig, hogy kipihente magát, visszaszalad a gyárba. Este mindnyájan fáradtan hazakerülnek. A szegény asszony lüheve, emlőin a csecsemővel, v. lami vacsorát főz, ruhákat foltoz, kis takarítást végez és fáradtan az ágyba dől, alszik, ha ugyan a gyermek sirása időt enged neki az alvára.

Ehhez járul többnyire a szűk, egészségtelen lakás: ez a munkásnő sorsa. Bámulatos e szegény nő erélye és kitartása, összeszorul az ember szíve, mikor a gyenge nő terhes, örömnélküli életét megfigyeli. Még siralmasabb sorsa a munkapangás, betegség idejében.

A gép, a gyár: aya és fiu, az iparszorgalom, a találékonyosság, az ernyedetlen emberi tevékenység a szent lélek! A gyár tulajdonképpen kenyéradó, áldástíntő egyesülete a szellemi és anyagi munkásnak, az élettelen és mégis élő gép és az élő és kiszolgálásában élettelen ember társulása, valóban pedig a nagytőke kovácsműhelye. Kenyeret ed ezreknek, betegség, bénaságot, halált hoz ezreknek.

„A tőke molochja” — mondja Leibknecht — „abban különbözik a háboru molochjától, hogy nem oly válogatós, nem-

csak a viruló korban levő felnőtt férfiakra szorítkozik, neki minden jó: a gyenge, gyöngéd nő, a gyámoltalan gyermek, nem ismer kegyelmeit, mindent megragad, mi kezét felemelni, a gépet kiszolgálni, egy fogantyút forgatni képes és felfalja őket.”

Nagy része a szociálistáknak csak vegyes érzelmekkel nézi a női gyári munkát, egy kisebb része éppen ellenzi a munkásnő házonkívüli keresetét, mert a férfi munkadíját lenyomja, másrészt ők is érzik a családi élet szétbomlásának következményeit: a sivár kietlen otthont. Kis falak által korlátolt hajlékba vágódik minden ember, a legnagyobb épp úgy, mint a munkás.

Előbb azért verődött össze a férfi és a nő, hogy míg az egyik a kenyeret és a húst kereste, a másik azt sültre, főzte; tehát a házasság az első munka felosztás volt. Ma — és ezt kellene helyes társadalmi intézményekkel megváltoztatni — a gyermekápolás, nevelés, főzés, beteaápolás stb. a társadalomra hárulnak, a nő többé nem férfiú, hanem a társadalomé, egyenjogú egyenrangú a férfival.

A munkásnőt vissza kell vezetni kis lakába, ott a munkaköre, ott a hivatása. A gyárakat a városból a vidékre, falvakra kell kitelepíteni, minden gyár mellett munkáslakásokat kell építeni, a nőmunkát a gyárban csak kivételes ágakra szorítani és akkor is nem a legfelsőbb hat. órára kiterjeszteni, a gyermekmunkát pedig végképpen el kell tiltani.

Legyen tehát a nőknek választó- és minden egyéb joguk, de ne legyenek kénytelenek ezzel a jogukkal élni, hogy a nagytőke szolgáltatásban házon kívül robotolva természetzsabta hivatásuktól elszakíttassanak.

Levél az Öcsémnek.

Az Országos Burgonya Közvetítő Iroda 3 nappal előbb értesített, hogy kérvényemet, mert oda tartozik, átküldte a Közélelmezési minisztériumba.

Hogy mikor érkezik meg a szállítási engedély, illetve mikor jutok a burgonyához a szállítási nehézségek miatt; nem tudom. Pedig igen igen nagy szükségünk volna rá! Szóval, ha megkapnád a szállítási engedélyt és a vasut felveszi, küldjed azonnal, hogy félre legalább krumplink legyen.

Levelém főcélja az, hogy ha nem volnál ott biztonságban, gyere ide hozzánk. Itt hála Istennek nincs semmi baj. Előre láthatólag nem is lesz. A mit annak tulajdonítok, hogy Hajduszoboszló olyan színmagyar nép lakja, amely egy-két napig tartó látszólagos jólétért visszetetsző aljas cselekedetekkel nem mocskolja be a kezét. Hiába is fosztaná ki a másik magyar embertársát, akinek szintén csak anynyija van meghagyva, a mi ujjig alig-alig elég. Azzal bizony semmire, vagy nonsokra menne. Az a tudat, hogy a hozzátartozói gyermekei rablott holmit esznek, nem szerezne neki megelégedést, boldogságot, mert a szoboszlói nép — hála Istennek ennyire nem romlott lelki és gondolkodásu. Ha valakit, ők ismerik annak a szép magyar nótának a megdönthetetlen igazságát, hogy:

„Messze jártam sehol sem volt jó dolgom!
Hej Istenem! most tudom, hogy jobb itthon!

Tisztában van a szoboszlói katona azzal is, hogy bár ha szűkösen is, de okvetlen gondoskodni fognak róla, ennek következtében inkább megelégszik a szűköss, de becsületes, [mint a lopott, besztelen kenyérrel!

Azt is nagyon jól tudja, jól emlékszik rá, hogy dalolva ment a háboru elején a csatába, hogy otthonát, hozzátartozóját, hazáját megvédje, s ha hazajön, nem azért jön haza, hogy elpusztítsa!

Nézzed már, hogy bele izeledtem a dicséretükbe! . . . Mit dicsérjem én Szoboszló hazatért katonáit! . . . Dicsérőket a higgadt, józan, becsületes gondolkodásuk, illetve viselkedésük! Dicséri őket a jórend: Gyere el és nézd meg! Meglátod, milyen óriási különbség van a ti tirkák hazatok és Hajduszoboszló között! . .

Szeremley Zsigmond.

HIREINK.

— Istentisztelet. Ma vasárnap d. e. újbóri urvacsoaraosztás napján a ref. templomban predikál Szabó Antal lelkész, ágendázik Demjén Ferenc lelkész. A délutáni istentiszteletet Csányi László vallástanár végzi.

— Dr. Juhász Nagy Sándor államtitkár. A hajduszoboszlói választókerület közszeretében álló képviselője az új alakulásban rendkívüli tehetségéhez és nagy tudásához mért méltó munkateret kapott. A magyar népkormány ugyanis a vallás- és közoktatásügyi minisztériumhoz államtitkárrá nevezte ki. Az új államtitkár állását nov. 4 én foglalta el. Kinevezésének híre jóleső örömet kellett választókerületében. Hajduszoboszlón és az egész vármegyében, mert a kitüntető bizalom egy minden tekintetben nagyon értékes, európai műveltségű politikust érte, akinek munkásságától az ország ezekben a válságos napokban sokat várhat.

— A városi tisztviselői kar ma d. e. 10 órakor teszi le a hivatalos esküt a városháza nagytermében a Nemzeti Tanács rendelkezése szerint.

— Felesküdt a nemzetőrség. A városunkba hazatérő katonák fogadására, felvilágosítására és az itteni viszonyok megismertetésére dr. László Endre főhadnagy vezetése alatt katonatanács alakított. A szervezés, alakulás mozgalmában és tevékenykedéseiben a városunkba hazatért tisztok valamenyen résztvettek. Különös dicséretet érdemelnek dr. László Endre és Elekes főhadnagyok. A debreceni katonai parancsnokság részéről Madarász József főhadnagy lett kiküldve a nemzetőrség szervezésére. Madarász főhadnagy a legnagyobb elismerésre méltó buzgósággal és előrelátással tett eleget a megbízásnak, Karöltve a katonatanács tagjaival és a hazatért katonák megbízottaival megszervezte a nemzetőrséget egyelőre 300 taggal. A nemzetőrség kedden délelőtt nemzeti zászlók és saját tisztjeik vezetése alatt a piactérre vonult és az esküt ünnepélyes keretek közt Dr. László Endre főhadnagy lelkesítő szavai után letette, az eskümintát Elekes főhadnagy olvasta. Az ünnepélyen a városi tanács tagjai és nagy közönség volt jelen, amely a vezetőséget lelkesen megéljelték.

— Késői elismerés. A hivatalos lap jelentése szerint Károly volt királyunk Bor Jenő tűzerőfőhadnagyja az ellenfelek közöttben tanúsított vitéz magatartásáért utólag dicséret elismerésével jutalmazták.

— Két személyvonalat megszüntik. F. hó 10-én az országos közlekedési Páspókladány és Debrecen közötti közlekedés reggel 6 óra 47 percig Hajduszentpéterről induló 1710-ös Debrecenből d. u. 2 órákor induló 1745-ös Debrecenre vonatok további intézkedésig csak a debreceni holtvasárók alkalmával csak keddi napokon fognak közlekedni.

— Halálhíradás. Néhai Kiss Dénes orsz. győl. képviselő György Tünde, Amália urasszony két hétéves gyermekével meghalt. A régi hajdusok egyik leggyakoribb igazi családjához tartozott. Elhunytán a hátrahagyott gyermekeket a család: Alulírottak a Nemzeti gyűlés felhívására tudatjuk, hogy a néhai Tünde Dénes és Tünde Tünde és néhai Tünde Dénes, Kiss Dénes halálát követően 5-én a Debreceni közgyűlés után 23 éves korában elhunyt. Tünde Dénes halálát követően 7-én a Debreceni közgyűlés után 10 órákor a református templomban tartott temetés után foglalt a család a Debreceni városi nyugalomra elhelyezte. Halálának 1918. november 5. Bányászati gyűlésén, Lőrinc, Dániel, Pál, Géza és István, Dániel, Pál, Dezső, Gyula, Sándor és Mátyások. Temetés és a család a városi temetőben a város elöljáróságának engedélyével a Debreceni közgyűlés előtt Demján Ferenc helyettes elnökének felhívására, amelynek elhárítása után átadott a sír csöndes nyugalomra.

— Polgárőrség szervezése. A katonákra el a városi rendőrség. A megkezdésére az elöljáróságok között Géza rendőrkapitány, a városi tanács és a közgyűlés meg is tartotta a rendőrség egy távirati parancs alapján a nemzetiség sürgős felállítását rendelték el. A polgárőrség szervezéséről az intézk. körorok elállottak.

— Elhunyt városi képviselő. P. Nagy Mihály városi képviselő 61 éves korában meghalt. Temetése nov. 4-én ment végbe általános részvétel mellett.

— A közlekedési tanács nov. 5. dr. Erdős Kálmán elnöke alatt ülést tartott. Az ülés mindvégig a hazatérő katonák felmérésével foglalkozott.

— Meghívás értekezletre. A gimnáziumi létszámi öhajtó bizottság f. hó 12-én kedden délelőtt 11 órákor gyűlést tart, melyre a tagokat hivatalos helyiségbe meghívja. A polgármester.

— Értesítés a hivatalos órákról. Városi közgyűlés elrendelte, hogy nov. 4-16. között a városi közigazgatásnál és közlekedési hivatalban a hivatalos órák d. u. 8-tól d. u. 2-ig tartanak. Polgármester.

— Hajdúvármegye törvényhatósága nov. 8-án Wesszprémy Zoltán főispán elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott Debrecenben. A törvényhatóság Magyarországi függetlensége és nemzetközi önállósága mellett állást foglalt, a Nemzeti Tanácsot támogatásáról biztosította és a népkormányt üdvözölte.

— Két katona meghalt. Balla Gábor hajduszentpéteri tábori főnök, 39. gy. e. naplójában 35 éves korában spanyol betegséggel Aradon hirtelen meghalt. Sternberg László hajduszentpéteri lakos, tűzerő főhadnagy hazafelé utazásában hajóvárost kapott valamelyik esztrák állomásán lövöldöző katonáktól. Pár óra alatt meghalt. Fia volt a nemrég elhunyt Sternberg Hermann mérnök testvére.

— Földet kapnak, akik nem fosztogatnak. Buzs Berna földművelésügyi miniszter kiáltványt intézett a magyar földművelő katonákhoz. Felhívja a katonákat a hazatérésük után a földművelésügyi hatóságoknál bejelentkezni a katonák, akiknek nincs is katasztrális hold saját birtokuk. Ezek mérsékelt áron földet fognak kapni. A föld azonban lap, fából, gyújtogat, erőszakoskodók, emel a kedvezménytől elcsúsz. A földosztásról véglegesen az új országgyűlés fog határozni.

— Köszönetnyilvánítás. Mindazon jó ismerősöknek, jó barátainknak, s kedves rokonainknak, kik szeretett jó édesanyánk temetésén megjelenésükkel bánatunkban jólesőleg osztozni szívesek voltak, nemcsak részvétükért ezton is fogadják szívből lakadó hálasköszönetünket. Hajduszentpétern 1918. nov. 9-én a „Kiss” család.

Eladó birtok.

Vajdazugban levő 82 kat. hold területű szántó föld kitünő karban levő épületekkel, 26 hold őszi buzavetéssel, teljes gazdasági felszereléssel és tavaszi vetőmagokkal együtt, esetleg 2 részben is aladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt **Baksay György** takptri főkönyvelő.

Tíz katasztrális hold elsőrendű nádtermés

jutányos áron **eladó**. A vételárak feltételeiről értekezni lehet Hajduszentpétern a tulajdonossal **Török Józsefnével** II. tized 328 házszám alatt.

Mézet, viaszt, sonkolyt ke- res megvételre a „M É H”

a magyar méhészek értékesítő szövetkezete Budapest, Frangepán-utca 33/h. Árjajánlattal egyidőben minta is küldendő.

Méhészeti eszközökről árjegyzéket — méhészeti szaklapból mutatványszámot kívánatra ingyen és bérmentve küld a „Méh,”

Legújabb divatu

menyasszonyi és eljegyzési
ékszereket jutányosan

Megyei telefon 696.

Vásárolj Csuka aranyat és ezüstöt kőszármazékért a legmagasabb árban!!

Megyei telefon 696

Halász Nándor

óras és ékszerésznél vásárolhatunk,

Debrecenben

a nagytakarék ujjalotájában.